

veielse af dette Forslag. Overveielsen kan alligevel være saa velvillig som mulig, set fra alle Synspunkter, selv om man mulig kommer til af andre Grunde at udsætte Bevillingen af disse 800,000 Kroner.

Naar jeg skal sige, hvorfor jeg ønsker Udsættelsen, er det i Sammenhæng med andre Forslag, der her ere fremsatte — alle i Sammenstilling med de nuværende økonomiske Forhold i Landet. Jeg skal blot tage de 4 Sager, der staa paa Dagsordenen i Dag. Sammenlign de to under Nr. 3 a og b, der ere foreslaaede af Krigsministeren, og de to under Nr. 6 og 7, der ere til Behandling fra Kirke- og Undervisningsministerens Side. De to, der ere foreslaaede fra Krigsministeren, andrage over 4 Millioner Kr., de to, denne og den følgende Sag paa Dagsordenen, fra Kirke- og Undervisningsministerens Side, andrage over 2 Millioner Kr., ialt 6,200,000 Kr. blot de 4 Forslag. Det er kun en ringe Del af de økonomiske Reformers, man taler om skal gennemføres. Men de ere dog alligevel økonomiske Reformers ud af Kommer, af hvilke adskillige kunne være tomme nok i Forveien. Nu tror jeg, at dersom det var Meningen, at disse saglige Forhandlinger skulde føres med særligt Henblik paa de nuværende økonomiske, meget trange Tider, der synes efter de nyeste Begivenheder for Landbruget at blive endnu trangere, man dog maatte forenes om at udsætte i Forventning om bedre Tider de Udgifter, som kunne taale Udsættelse, og derhen høre formentlig alle de 6,200,000 Kr., som jeg har nævnt i disse 4 Forslag. Vedtog man i Stedet for disse at anvende det Beløb til direkte Besparelse for samtlige statteyndende Borgere for et vist Tidsrum i de følgende Aar, indtil vi fik Raad til at gaa videre, tror jeg, at det vilde være en i alle Henseender nyttigere økonomisk Reform end nu i dette Øieblik at give disse Bevillinger. Jeg tillader mig derfor at henstille selve Sagen ikke til en uvillig Behandling i Realiteten, men til en Overveielse, som har strængt Øie paa de nuværende økonomiske Forhold i Landet.

Taug: Hvis saa er, at Ribe Domkirke nok kan staa endnu en Tid, uden at vi behøve at bevilge yderligere Penge dertil, ønskede jeg ogsaa Sagen udsat, naar Kirkebygningen ikke derved skulde tage Skade, men for det Tilfælde, at den derved skulde tage betydelig Skade, kan jeg ikke være med til at stemme for en Udsættelse. Der er blevet sagt af en foregaaende Taler, at et Følk meget godt kan leve uden store nationale Mindesmærker. Jeg tror, at det ikke kan regnes et Følk til synderlig Være, naar det

ikke sætter Pris paa sine nationale Mindesmærker, jeg tror ikke, at det Følk kan leve godt, som siger: Blæse med dette. Vi have et gammelt Ord, som siger: „Mindet lader som ingenting er dog et lønligt Silbespring“. Det tror jeg bl. A. ogsaa gjælder om vore Mindesmærker. Vi blive fattige her i Danmark baade paa det Ene og det Andet, vi ere blevne fattige paa vor Kiet, og skulde vi nu ogsaa til at sige: Lad os ogsaa blive fattige paa vore Mindesmærker, vilde det være sørgeligt. (Berg: Vi have jo Garderhoisfortet!) Ja, det regner jeg til de sørgelige Mindesmærker, og det er jo heller ikke saa gammelt, at det af den Grund skulde bevares. Naar der dernæst er sagt, at en saadan stor Kirke ikke egentlig stemmede med Kristendommens Aand, Stifteren er jo kommen til Verden som en fattig Mand, saa tror jeg ikke, at den Tale holder Stik. Det holder Stik, at han kom til Verden som en fattig Mand, men han gif sandelig ikke bort som nogen Smaaemand, han gif bort som en af de Største i Verden, og Historien har sat ham som en Stormand. (En Stemme: den Største). Den ærede tidligere Taler har gjort en Sammenligning, og det er dertil, jeg holder mig. Jeg tror det meget godt kan passe med Kristendommen, at den har store Mindesmærker og som saadanne, ogsaa i det rent Ydre, store Kirker, Noget helt andet er det, om det er godt at have mange store Kirker, og om man ikke hellere maatte have mange smaa og saa store, det er jo en anden Sag. Jeg kan ikke Andet end lægge et godt Ord ind for Ribe Domkirke, fordi det er et gammelt Mindesmærke, men ogsaa af Hensyn til Ribe By, som har lidt meget i den senere Tid.

Naar en æret Taler har mindet om en Kirke her i Kjøbenhavn, som han ønskede maatte komme frem i sin gamle Stil, saa skal jeg ikke nærmere komme ind paa det, men jeg vil sige, at der er en anden Kirke, der før vor Nye Kirke fortjener at komme i Betragtning, og det er Nikolajkirke. Det var der, vor første Reformator i Danmark fremstod, og jeg mener, at det er kun til liden Være for os Danske, der holde paa den evangelisk-lutheriske Være, saaledes som vi i Tiderne have handlet med den. Hvad er den nu et Minde om?

S. Jensen: Jeg skal kun gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), at jeg sagde ikke, at disse 800,000 Kroner skulde gives til de Fattige. Jeg sagde, at man ved en saadan Bevilling burde tage Hensyn til, at de Penge, som man brugte dertil, ikke